

Uvod

Bezbednost je pojam sa višestrukim značajem. U najopštijem smislu podrazumeva slobodu od straha, pretnji i fizičkog nasilja. Međutim, bezbednost uključuje i moralne, ideološke i normativne elemente, što je oduvek otežavalo njenu preciznu definiciju. U pitanju je društveno konstruisan koncept koji stiče specifično značenje samo unutar datog socijalnog konteksta.

Paradigme i institucionalni modeli bezbednosti su se menjali tokom razvoja međunarodne zajednice.

Posmatrana istorijski, bezbednost je nerazdvojno povezana sa državom i njenim vojnim sektorom.

Međutim, bezbednost je postepeno zahvatala socijalnu i političku sferu. Odbrana od spoljnog napada ostaje centralni problem, ali praksa je nedvosmisleno ukazivala da država može biti ugrožena unutrašnjim potresima, ekonomskim i društvenim poremećajima, naročito u zajednicama kojima nedostaje osećaj identiteta i socijalne kohezije. Država koja izgubi suverenitet prestaje da bude država, a društvo kad izgubi identitet prestaje da postoji kao suverena jedinka. Razdvajanje državne i društvene bezbednosti treba shvatiti u smislu dva organizaciona centra bezbednosti, ali u epicentru bezbednosne dileme ostaje država, bilo da je reč o socijalnom vidu bezbednosti ili međunarodnom. Država je ta koja pruža legitimitet i zaštitu društva.

1. Pojam bezbednosti

Uzburkane promene u svetskoj politici posle hladnog rata i pojava novih - savremenih izazova i pretnji bezbednosti presudno su uticale na širenje istraživačkog polja bezbednosti izvan tradicionalnog (realističkog) - usko shvaćenog koncepta nacionalne bezbednosti – gde je jedini vladajući objekat bezbednosti bila država, i utvrđivanje novih "referentnih objekata bezbednosti" i prirode tih izazova i pretnji. Time se sadržaj pojma bezbednosti izmestio iz oblasti isključivog svođenja na nacionalnu bezbednost i mehanizme kojima se ona tokom hladnog rata ostvarivala prema novim konceptima - pojedinačnoj, socijalnoj, i globalnoj bezbednosti. Istovremeno, došlo je do razvoja novih istraživačkih pravaca unutar savremenih studija bezbednosti koji, uopšte, stoje na stanovištu da se shvatanje bezbednosti mora radikalno proširiti u odnosu na uska realistička shvatanja, tj. "tradicionalni državno-centrični i vojno-skocentrisani pristupi studijama bezbednosti moraju se staviti pod znak pitanja, a rasprava o karakteru bezbednosti proširiti od epistemoloških i ontoloških postavki bezbednosti ka njenom referentnom objektu i novom dnevnom redu bezbednosti". Jedan od ključnih razloga širenja koncepta bezbednosti u novim uslovima je opstajanje i jačanje nekih tradicionalnih i pojava novih (globalizovanih) izazova i pretnji bezbednosti, koje značajno utiču na razvoj globalnog društva u nastajanju u izmenjenom kontekstu bezbednosti na početku XXI veka. Pojava ovih izazova i pretnji bezbednosti uslovlila je da se u žiži studija bezbednosti nađu i pitanja vezana za prepoznavanje novih bezbednosnih ustanova kojima je moguće dostići, očuvati i unaprediti bezbednost.

Od pojave nacionalne države kao savremenog oblika političkog organizovanja i razvoja ljudskog društva, fenomen bezbednosti je stalni predmet interesovanja ne samo nosilaca vlasti, naučnika i praktičara, već i najšire javnosti. Takođe, i od prvih, oblika udruživanja država u različite bezbednosne aranžmane (saveze, koalicije) u cilju postizanja, očuvanja i unapređenja bezbednosti, stvarni sadržaj pojma bezbednosti predstavlja "pitanje svih pitanja", usmeravajući istraživačku pažnju na sve pojave i procese koji utiču na poboljšanje ili ugrožavanje bezbednosti.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com